

at det vilde være at svigte min Pligt som For-
slagsstiller af dette Forslag, naar jeg ikke gjorde,
hvad der stod i min Magt for at kvæle i Fjød-
selen den ansvarsløse Agitation, som gjør Forsøg
paa at forvirre Befolkningens Opfattelse af den
ny Ordning, der nu ventes at skulle træde i
Kraft, og jeg vil sige, at det er ikke nogen van-
stelig Opgave; thi sjældent har jeg hørt et Stand-
punkt forsvaret og en Stilling angreben med
flettere og svagere Argumenter end dem, vi hørte
af det ærede Medlem for Kolding (Berg) igaar.
Jeg har indledet denne Forhandling med det ud-
trykkelige Ønske ikke at komme ind i nogen
Polemik. Jeg havde smigret mig med et Haab,
der viser sig forfængeligt, at det nemlig skulde
have været muligt, at vi Alle kunde have enedes
om Vedtagelsen af det foreliggende Forslag.
(Ufbrydelse). Ja, jeg tilstaar, at jeg har havt
et saadant Haab; thi jeg opfatter den Stilling,
som man fra den Side, for hvilken det ærede
Medlem for Kolding har ført Ordet, nu ind-
tager overfor dette Forslag, for at være i den
Gråd uholdbar, at jeg tror, det vilde have været
det Klogeste at acceptere Kjendsgjerningerne, saa-
ledes som de nu foreligge. Jeg vilde i det Til-
fælde have båret mig, vilde have skuldret mit
Omvær for de Herrer og indrømmet, at de havde
vundet maaste den største Seir; thi det er
den største Seir, at vinde Seir over sig
selv. Men jeg veed ogsaa, og jeg føler det
nu, at det ikke er den Slags Seire, man fra
den Side synes at sætte nogen Pris paa. Der
er en anden Art af Seire, man maaste er mere
forvirrig med; der er nemlig en Slags Seire,
der kaldes Pyrrhusseire. Jeg har set adskillige af
de Seire blive vundne her i Salen, og jeg ønsker
kun at notere, at det er fra en saadan Pyrrhusseir,
at den Stilling, hvori vi nu staa, daierer sig;
thi det var ved 4de Behandling af Hærløvs-
forslaget her i Salen, at det ærede Medlem for
Kolding og hans Meningsfæller vandt en saadan
Seir, som jeg betegner som en Pyrrhusseir. Det
er den Slags Seire, som vindes ved at tvinge
sine Modstandere til at bøje sig. Jeg veed ikke,
om enten det ærede Medlem eller nogen af hans
Meningsfæller, som ganske vist havde Bevidstheden
om at staa paa Kapitoliums Linde, i det Dieblit
tog et ilde Barsel af det Ord, som dengang
faldt, at der er kun faa Skridt fra Kapi-
tolium til den torpæste Klippe. For mig

stod det i det Dieblit som indlysende og afgjø-
rende, at, havde man tounget os ind i Fælles-
udvalget, saa var ogsaa dermed vor Optræden
gIVEN med Nødvendighed, saa var Tidspunktet
kommet, da vi maatte optræde, og der var intet
Dieblit, ingen Time at spille længer. Thi hvor-
ledes stod og vilde Sagen komme til at staa i
Fællesudvalget? Det var for mig indlysende, at
for dem, der havde fremtvinget Fællesudvalget
— og det gjorde de Herrer, det var et lille
Mindretal, $\frac{1}{5}$ af Folkethingets Medlemmer, der
fremtvang Fællesudvalget i denne Sag — vilde
det være ganske umuligt at gaa ud af dette
Fællesudvalg uden et eller andet Resultat, og dette
Resultat, dette Noget, der skulde føres ud af
Fællesudvalget, hvori vilde det være kommet til
at bestaa? Det vilde være kommet til at bestaa
i et Forslag, der indeholdt de Ting, hvorom Rigs-
dagens to Afdelinger begge vare enige. Det
vilde være kommen til at indeholde Forudsætning-
en for Regeringsforslaget, det vilde være kommet
til at indeholde Forsvarsplanen, det vilde være
kommet til at indeholde en i højeste Grad for-
virret Ordning af Garnisonstjenerne, og om det
dertil kom til at indeholde en Indstrækning af
Hærafdelingernes Antal, saa vil jeg tilføje, at
deri havde jeg sandelig ingen Interesse. Det var
mig tillige indlysende, at de Herrer stillede sig i
Fællesudvalget i et saa forsvindende Mindretal,
at deres Indflydelse der vilde blive lig Nul, og
at de vilde have været istand til muligen at
usjerpere sig en Stilling som tænkt Flertal i
Folkethinget, vilde ikke søre til, at de kunde fort-
sætte deres Politik i Fællesudvalget. Man har
sagt fra den Side, at der kunde være opnaaet et
andet Resultat: Man kunde have opnaaet, at
de to Ansøkelser havde nærmet sig noget til hin-
anden og havde endt med dog ikke at blive enige,
at der havde ligget nogle Hundrede Tusinde Kro-
ner mellem de to Forslag, der skulde være Fælles-
udvalgets Resultater, og det vilde da have været
naturligt, om disse Standpunkter vare bleve
forelagte for Vælgerne, for at disse kunde afgjøre,
hvilket af dem de vilde foretrække. Jeg har al-
drig hørt en urimeligere Politik. Skal man gaa
til Vælgerne og spørge dem om Noget, saa er
det ikke, om vi skulde gaa et eller to Hundrede
Tusinde høiere op, end Andre vilde gaa; men der
skal være ganske andre principielle Uenigheder os
imellem, som Vælgerne ere istand til at forstaa,